

រូប បង្កកើតនិមិត្ត — លេខដប់បួន

ការឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងការបង្កកើតរូបភាពនៃស្ត្រីសាហាវ៖
ភាពស្របគ្នាតាមទំនាយក្នុងចុងចែងក្រោយ

Jeff Pippenger
2024-09-02

ខុសបែបនាត់នៃទំនាយដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណពលដដែលសហរដ្ឋអាមេរិកបង្កកើតរូបភាព
លាក់មួយឲ្យស្ត្រី និងជួបប្រឈមនឹងស្ត្រី នោះកើតឡើងនូវពលដដែលស្ត្រីនៃប្លូកសេ
តង់កំពុងបង្កកើតរូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ។

ការបង្កកើតនោះត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងដានីយ៍លេខ ១០
នៃពលដដែលដានីយ៍លេខនិមិត្ត "marah" គឺជាកញ្ចប់ឆ្លុះបញ្ចាំងបង្កកើតរូបភាព។

ដានីយ៍លេខនៃអស់អ្នកដដែលគយគន់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយក្នុងការផ្ទេរនូវចំណេះដឹង

ពួកគេឆ្លុះបញ្ចាំងអត្តសញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ មួយនៃប្លូកមិនប្លូកពាន់នាក់

ដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយដានីយ៍លេខនៅក្នុងជំពូក ១០

បង្កកើតរូបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទនៅខាងក្នុង

លុះត្រាតែពួកគេគយគន់អត្តសញ្ញាណរបស់ព្រះ។ ដោយការគយគន់

ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ។

រូបសំណាកនៃស្ត្រីសាហាវឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីស្ត្រីសាហាវនោះ ហើយការបង្កកើតរូបសំណាកនៃ
ស្ត្រីសាហាវគឺជាការសាកល្បងដ៏ធំម្យ៉ាងបំផុតរបស់ព្រះ ដោយសារតាមរយៈការនោះ
វាសនាអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេនឹងត្រូវសម្រេច។

នៅពេលក្រុមជំនុំប្លូកសេតង់កាន់កាប់អំណាចលើរដ្ឋាភិបាលនៃសហរដ្ឋអាមេរិក

ពួកគេនឹងបានបង្កកើតរូបសំណាកមួយនៃប្លូកជំនុំ និងរដ្ឋ

ដដែលសម្រាប់ចំណាត់ការសម្រាប់ជំនុំនៃអំណាចសម្រាប់ចំណាត់ការប្រើប្រាស់

មុនពេលការគាំទ្រខាងនយោបាយត្រូវបានដកចេញ។ ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នានោះដដែលរូបភាព

របស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានបង្កកើតឡើងក្នុងប្លូកជំនុំរបស់ព្រះនៅចុងចែងក្រោយ

យ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មានអ្នកខ្លះដែលនៅជាមួយដានីយ៍លេខ

ប៉ុន្តែមិនបានឃើញនិមិត្តនោះទេ។ ដូចពួកគេហៅថាថាពិនិត្យនោះ។

ពួកគេហៅថាជាក្នុងការសាកល្បងអំពីការបង្កកើតរូបសំណាកនៃស្ត្រីសាហាវ

ដោយបដិសេធមិនឲ្យរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្កកើតឡើងនៅក្នុងពួកគេ

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការសាកល្បង។

គោលការណ៍ខាងវិញ្ញាណនៃការឆ្លុះបញ្ចាំង

ត្រូវបានសម្រេចដោយការមើលចូលទៅក្នុងកញ្ចប់ដដែលតំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទ

ហើយដោយសារការនិមិត្ត "marah" ជាការនិមិត្តបង្កកើតរូបភាព

ដូចនូវរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងកញ្ចប់

បង្កកើតរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងមនុស្សជាតិ។ កញ្ចប់តាមន័យអក្សរ

ឆ្លុះបញ្ចាំងរូបភាពរបស់មនុស្សដដែលមើលទៅក្នុងកញ្ចប់

ប៉ុន្តែការអនុវត្តខាងវិញ្ញាណនៃគោលការណ៍នេះ

មានអថេរភាពនៃពាក់ព័ន្ធនឹងកញ្ចប់។ អស់អ្នកដដែលគ្រាន់តែជា

«អ្នកស្តាប់ព្រះបន្ទូល ហើយមិនមែនជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាម» នោះ

«គាត់មើលឃើញខ្មែរឯង រួចក៏ចេញទៅតាមផ្លូវរបស់ខ្មែរ
ហើយភ្លាមៗនោះក៏ភ្លេចថា ខ្មែរជាមនុស្សសប្បុរសឈ្នួល។ ពួកគេមើលទៅកាន់កញ្ចប់
ហើយឃើញតម្លៃមនុស្សជាតិប៉ុណ្ណោះ។»

ពួកមនុស្សសប្បុរសឈ្នួលទៀត ដល់ជា «អ្នកស្តាប់មិនមែននៃក្រុមហ៊ុន
ប៉ុន្តែជាអ្នកប្រតិបត្តិការងារ» នោះ ឃើញក្រីក្រយិន័យរបស់ពួកគេ
ហើយឃើញពួកគេស្រឡាញ់នៃក្រុមហ៊ុនកញ្ចប់។ ការងារនោះ គឺដើម្បីយល់ថា
គោលការណ៍នៃការឆ្លុះបញ្ចាំង មានទាំងសភាពជាក់ស្តែង «តាមធម្មជាតិ» មួយ
និងសភាពខាងវិញ្ញាណមួយ។ ដានីយ៍លែបង្កហេតុអ្វីបានជាដល់ហេតុនេះ «ការងារ» នោះ
ពីព្រោះនៃក្រុមហ៊ុនជំពូកទី ៩ និងទី ១០
គាត់បង្កហេតុអ្វីបានជាការងារដែលបង្កកើតគោលការណ៍ខាងវិញ្ញាណនៃការឆ្លុះបញ្ចាំង។

នៅគុណនោះ ខ្ញុំដានីយ៍លែកំពុងកាន់ទុកខ្លួនអស់រយៈពេលបីសប្តាហ៍ពេញ។
ខ្ញុំមិនមានបរិក្ខារអាហារឆ្ងាញ់ណាមួយឡើយ ហើយក៏គ្មានសាច់
ឬស្រូវចូលមកក្នុងខ្ញុំដែរ ហើយខ្ញុំក៏មិនមានលាបខ្មែរសោះឡើយ
រហូតទាល់តែបើសប្តាហ៍ពេញមានកន្លែងផ្ទុកទៅ។ ដានីយ៍លែ 10:1, 2

កាប៊ីយ៍លែមានផ្ទុកការបកស្រាយមួយផ្នែកអំពីនិមិត្តរូបដែលដានីយ៍លែ
ប៉ុន្តែដានីយ៍លែមិនមានយល់ទាំងអស់នោះទេ។

ហើយខ្ញុំ ដានីយ៍លែ មានសន្ទនា ហើយឈឺអស់ជាច្រើនថ្ងៃ; បន្ទាប់មក
ខ្ញុំក៏ក្រហាយឡើង ហើយបំពេញកិច្ចការរបស់ស្តេច;
ហើយខ្ញុំមានការងារឡើងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះនិមិត្តរូបនោះ
ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់យល់ឡើយ។ ដានីយ៍លែ 8:27។

បងស៊ីរីរ៉េ ប្រាប់យើងថា
ដានីយ៍លែកំពុងស្រងូតការយល់ដឹងអំពីការបកស្រាយសារនៃដានីយ៍លែ ជំពូក ៨
ដែលកាប៊ីយ៍លែមាននាំមកដល់ដានីយ៍លែនៃក្រុមហ៊ុន ៩។

«ដោយសេចក្តីឧស្សាហកម្មថ្មី និងផ្សព្វផ្សាយជាងមុន មីឡី
មានបន្តការពិនិត្យមើលទំនាយទាំងឡាយ ដោយលះបង់ទាំងភារកិច្ចទាំងថ្ងៃដែលការសិក្សា
សាមញ្ញអំពីអ្វីដែលឥឡូវនេះមានបង្កហេតុមានសារៈសំខាន់ដ៏មហិមា
និងទាក់ទាញចិត្តទាំងស្រុង។ នៅក្នុងជំពូកទី៨ នៃដានីយ៍លែ
គាត់មិនអាចរកឃើញសញ្ញាសម្គាល់ណាមួយអំពីចំណុចចាប់ផ្តើមនៃ ២៣០០
ថ្ងៃនៃឡើងវិញ; ទេវតាប្រាសាទ
នោះបើស្របតាមបង្កាបឲ្យឆ្ងាយដានីយ៍លែយល់អំពីនិមិត្តរូបនៃដោយ
ក៏មានផ្ទុកនូវការពន្យល់មួយផ្នែកប៉ុណ្ណោះ។
កាលណាការប្រៀបធៀបនៃគំនិតឲ្យភ័យខ្លាច ដល់នឹងកើតមានដល់ក្រុមជំនុំ
គួរមានបរិក្ខេបសម្រាប់នៃក្រុមនិមិត្តរូបរបស់ហោរា
កម្រិតរាងកាយក៏ចុះខ្ពស់ទៅ។ គាត់មិនអាចទំនាក់ទំនងទៅឡើយ
ហើយទេវតាក៏បានចាកចេញពីគាត់មួយរយៈ។ ដានីយ៍លែ «សន្ទនា
ហើយឈឺអស់ជាច្រើនថ្ងៃ»។ គាត់ថា
«ហើយខ្ញុំមានការងារឡើងឆ្ងល់ចំពោះនិមិត្តរូបនោះ ប៉ុន្តែមិនមាននរណាម្នាក់យល់វាទេ»។

ប៉ុន្តែ ពួកគេមានបញ្ហាជាមួយការកាន់កាប់សាររបស់ខ្មែរថា៖
«ច្បាស់ឡើយបុរសនេះយល់អំពីនិមិត្តរូបនេះ»។ ការបង្កគ្រោះថ្នាក់នេះគួរតែមានបំពេញ។

ក្នុងការគោរពតាមការបង្គាប់នោះ ទេវតា ក្រោយមកមួយរយៈ
 ឋានគ្រឿងបង្កើននិយមន័យថា៖ «គឺឡើយនេះ
 ខ្ញុំឃើញមានមកដើម្បីឲ្យអ្នកមានបុរាណ និងការយល់ដឹង»។ «ដូច្នេះ ចូរយល់អំពីការនេះ
 ហើយពិចារណានិមិត្តនោះ»។ ដានីយ៍លែ 8:27, 16; 9:22, 23, 25-27។
 មានចំណុចសំខាន់មួយនៅក្នុងនិមិត្តនៃពួក 8
 ដែលត្រូវបានទុកឲ្យមិនទាន់បានពន្យល់ គឺចំណុចដែលទាក់ទងនឹងពេលវេលា—រយៈពេល
 2300 ថ្ងៃ; ដូច្នេះ ទេវតា ក្នុងការបន្តការពន្យល់របស់ខ្លួនឡើងវិញ
 បានផ្តោតជាចម្បងលើបុរាណបទអំពីពេលវេលា។ The Great Controversy, 325.

នៅក្នុងជំពូកទី៥ យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា ដានីយ៍លែមានការយល់ដឹងអំពី «និមិត្ត»
 និង «រឿងនោះ» ប៉ុន្តែ ដានីយ៍លែបុរាណចាស់បានពន្យល់បន្ថែមទៀត ដូច្នេះ
 គាត់បានដាក់ចិត្តរបស់គាត់ដើម្បីស្វែងរកការយល់ដឹងនោះ
 ហើយគាត់បានតមអាហារអស់រយៈពេលមកមួយថ្ងៃ។ ក្នុងការផ្តើមដូច្នេះ
 គាត់តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយនៃថ្ងៃចុងក្រោយ
 ដែលយល់អំពីគោលការណ៍ខាងវិញ្ញាណនៃការរលុះបញ្ចាំង
 ដែលត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូដោយគោលការណ៍ធម្មជាតិនៃការរលុះបញ្ចាំង។
 ការយល់ដឹងនោះត្រូវបានបង្ហាញឲ្យយើងតាមរយៈកិច្ចការរបស់ពួកគេ
 ហើយកិច្ចការរបស់ពួកគេត្រូវបានតំណាងដោយដានីយ៍លែ
 ក្នុងនាមជាការស្វែងរកការយល់ដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីព្រះបន្ទូលពុទ្ធករណ៍របស់ព្រះ។
 ការផ្ទុយគ្នានៃយើងយ៉ាងច្បាស់របស់អ្នកទាំងឡាយដែលបានរត់ចេញពីនិមិត្ត
 គឺថា ពួកគេមិនបានស្វែងរកការយល់ដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីព្រះបន្ទូលពុទ្ធករណ៍របស់ព្រះទេ។

សេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ
 ដែលដានីយ៍លែត្រូវបានបង្ហាញថាមានសេចក្តីយល់ឆ្គងយល់ដឹង
 នោះគឺជាពន្យល់សម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយ
 ពីព្រោះដានីយ៍លែជានិមិត្តរូបនៃសេសសល់ប្លង់ពាន់នាក់។ ដូច្នេះ
 ដានីយ៍លែកំពុងតំណាងឲ្យក្រុមមនុស្សមួយបុរាណ
 ដែលកំពុងស្វែងរកយល់ដឹងអំពីពន្យល់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ
 ដែលត្រូវបានបង្ហាញថាជាការសាកល្បងចុងក្រោយ មុនពេលទ្វារព្រះគុណបិទ។
 ក្នុងន័យនេះ វាគឺជារឿងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
 ដែលត្រូវបានបើកត្រូវបានបើកមុនពេលទ្វារព្រះគុណបិទ
 ប៉ុន្តែវាគឺជាការសាកល្បងដែលត្រូវបានបង្ហាញថាជាការបង្កើតរូបសភាពផងដែរ។

ការបង្កើតរូបសភាពនៃស្តេចសាហាវ គឺកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់អំពីដំណើរការដ៏
 ល្អបនៃស្តេចសាហាវត្រូវបានបង្កើតឡើង។
 សេចក្តីពិតនោះមិនអាចត្រូវបានកំណត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវបានឡើយ
 បើមិនបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមុនសិននូវបុរាណបទសំខាន់នៃការសាកល្បង
 គឺស្តេចសាហាវ។ គឺស្តេចសាហាវនោះហើយ ដែលបង្កើតឡើង
 និងកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីរបៀបដែលរូបនោះត្រូវបានបង្កើតឡើង។

«ប៉ុន្តែ តើ “រូបតំណាងដល់ស្តេច” នោះជាអ្វី?
 ហើយតើវាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរបៀបណា?
 រូបតំណាងនោះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយស្តេចមានសុខដុមរិះ
 ហើយជារូបតំណាងដល់ស្តេចនោះ។ វាគឺត្រូវបានហៅថា ជារូបតំណាងរបស់ស្តេចផងដែរ។

ដូច្នេះ ដើម្បីដឹងថា រូបតំណាងនោះមានលក្ខណៈដូចម្តេច
និងត្រូវបង្កើតឡើងដោយរបៀបណា
យើងត្រូវសិក្សាពីលក្ខណៈពិសេសរបស់សត្វនោះផ្ទាល់—គឺអំណាចសម្តេចហ្ន៎។»

«នៅពេលដែលពួកជំនុំដំបូងបានក្លាយទៅជាពួកល្អ
ដោយងាកចេញពីភាពសាមញ្ញព្រៃដំណឹងល្អ ហើយទទួលយកពិធីការ
និងទំនៀមទម្លាប់នៃពួកសាសន៍ដទៃ នាងបានហាត់បង់ព្រះវិញ្ញាណ
និងព្រះចន្ទស្ថានរបស់ព្រះ; ហើយដើម្បីគ្រប់គ្រងមនសិការរបស់បុរាណជន
នាងបានស្តារក្រុមការងារកាន់កាប់អំណាច^{世俗}។ លទ្ធផលគឺជាស្តេចប៉ាន់ហ្ន៎
សាសនាចក្រមួយដែលបានគ្រប់គ្រងអំណាចរដ្ឋ ហើយប្រើវា
ដើម្បីជំរុញគោលបំណងរបស់នាងផ្ទាល់ ជាពិសេសម្យ៉ាងការផ្តុះផ្តាច់នូវទោស
“លទ្ធផលនិមិត្តខុសគ្នា”។
ដើម្បីឱ្យសហរដ្ឋអាមេរិកបង្កើតរូបតំណាងនៃសត្វសាហ្វេរ
អំណាចសាសនាត្រូវតែគ្រប់គ្រងរដ្ឋាភិបាលស៊ីវិលយ៉ាងដូច្នេះ
ដើម្បីឱ្យអំណាចរបស់រដ្ឋក៏ត្រូវបានសាសនាចក្រ ប្រើប្រាស់ផងដែរ
ក្នុងការសម្រេចគោលបំណងរបស់នាងផ្ទាល់»។ The Great Controversy, 443.

ដើម្បី «សិក្សាឱ្យដឹងថា រូបតំណាងនោះមានលក្ខណៈដូចម្តេច
ហើយត្រូវបង្កើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច
យើងត្រូវសិក្សាពីលក្ខណៈសម្បត្តិនៃសត្វសាហ្វេរនោះផ្ទាល់—សម្តេចហ្ន៎ភាព»។
សត្វសាហ្វេរនោះឯងជាអ្នកបង្កើតនិមិត្តដែលជាការសាកល្បងនៃច្បាប់
ដែលត្រូវកើតមានឡើងមុនពេលព្រះគុណបិទបញ្ចប់។ ដានីយ៍ដែលបានយល់អំពីនិមិត្ត
និងអំពីរឿងនោះ។

នៅឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលស្វីស ស្តេចនៃប្រទេសពេស៊ី
មានសេចក្តីមួយត្រូវបានបើកសម្តែងដល់ដានីយ៍ដែលមានឈ្មោះហៅថា
ប្រៃសណីយ៍; ហើយសេចក្តីនោះពិតមែន ប៉ុន្តែក៏កាលកំណត់នោះដែរយូរ
ហើយគាត់បានយល់សេចក្តីនោះ ហើយមានការយល់អំពីនិមិត្តនោះ។ ដានីយ៍ដែល
10:1។

និមិត្តនោះគឺជានិមិត្ត «mareh» អំពីរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ។ «រឿង»
នោះគឺជាពាក្យភាសាហ្កេរ «dabar» ដែលមានន័យថា «ពាក្យ»។ ពាក្យដដែលនេះ
(«dabar») ដែលត្រូវបានបកប្រែថា «រឿង» នៅខាងម្ខាង ក៏ត្រូវបានបកប្រែថា «បញ្ហា»
នៅជញ្ជក់ទីបួន ខាងមុខប្រែផងដែរ។

មែនហើយ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយក្នុងការអធិស្ឋាន នោះកាលដែល
ជាបុរសដែលខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តនោះដើមដំបូង
ត្រូវបានបញ្ជាក់ឱ្យហ្ន៎មកយ៉ាងរហ័ស
ក៏បានមកប៉ះខ្នងនៅបុរសដែលពេញវ័យល្អ។ ហើយគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ
ហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំថា ឱ ដានីយ៍ដែល អើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំបានមក
ដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវបុរាណ និងការយល់ដឹង។
តាំងពីដើមនៃពាក្យទូលអង្គរបស់អ្នក ព្រះបញ្ជាបានចេញមក
ហើយខ្ញុំបានមកដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នក
ដូចអ្នកជាអ្នកដែលត្រូវបានស្តាប់ឱ្យយ៉ាងខ្លាំង។ ដូច្នេះ ចូរយល់អំពីរឿងនេះ
ហើយពិចារណានិមិត្តនោះ។ ដានីយ៍ដែល 9:21–23។

កាប្បិយលែមករកដានីយ៍លែដោយឆ្ងល់យឺតបន្តិចការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លែ
ដលែភ្នំជាប់ជាមួយនឹងការបំភ្លឺដលែដានីយ៍លែមានទទួល នៅពេលគាត់បានយល់ថា
ខ្លួនកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការជាឈ្មួញយឺត
ដលែគួរមានតំណាងដោយការកំចាត់ខ្ចាត់ខ្ចាយនៅក្នុង លើវិន័យ ២៦។

នៅឆ្នាំដំបូងនៃជួបគ្នារបស់ទ្រង់ ខ្ញុំ ដានីយ៍លែ
បានយល់ដោយសៀវភៅទាំងឡាយអំពីចំនួនឆ្នាំ
ដលែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់មានមកដល់យើង ជាហោរា ថា
ទ្រង់នឹងបំពេញចំនួនចិត្តសិបឆ្នាំក្នុងការបំផុសបញ្ចេញរបស់ក្រុងយូសាឡឹម។ ដានីយ៍លែ ៩:២

ការនិរទេសដលែយើងមានកំណត់សម្គាល់ មាននាដានីយ៍លែទៅកាន់ការនិរទេសនៃ
«គ្រាប់ពូជ» ដលែម្ចាស់មានកត់ត្រាទុក ហើយដលែជាទាំង «សម្បត្តិ» និង «បណ្តាសា»
ផងដែរ។

មនែហើយ អ៊ីស្រាអែលទាំងមូលមានរលងក្រីក្រយិន័យរបស់ទ្រង់ ដោយបំបែកចេញទៅ
ដើម្បីមិនស្ថាបតាមសំឡេងរបស់ទ្រង់ឡើយ ហេតុនេះហើយ បណ្តាសា
និងពាក្យសម្បត្តិដលែមានសរសេរទុកក្នុងក្រឹត្យយិន័យរបស់ម្ចាស់
ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ គួរមានចាក់ស្រោចមកលើយើង
ពីព្រោះយើងមានបុព្វត្រួតអំពីហេតុផលទាំងនេះ។
ហើយទ្រង់មានបញ្ជាដាក់ពាក្យរបស់ទ្រង់ ដលែទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅនឹងយើង
និងទៅនឹងចៅក្រមរបស់យើងដលែមានជំនុំជម្រះយើង
ដោយនាំមកលើយើងនូវគ្រោះអាគ្នេយ៍យ៉ាងធំ ដូច្នេះ នៅក្រោមមេឃទាំងមូល មិន
ដលែមានការណាមួយមានកើតឡើងដូចដលែមានកើតឡើងលើក្រុងយូសាឡឹមនោះ
ឡើយ។ ដូចដលែមានសរសេរទុកក្នុងក្រឹត្យយិន័យរបស់ម្ចាស់
គ្រោះអាគ្នេយ៍ទាំងអស់នេះមានមកដល់យើងហើយ
ប៉ុន្តែយើងមិនមានទូលអង្គរនៅចំពោះព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនយោយើងទេ
ដើម្បីឱ្យយើងបំបែកចេញពីអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង
ហើយយល់អំពីសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់។ ដានីយ៍លែ ៩:១១-១៣។

តាមរយៈសាក្សីទាំងពីរគឺ យេស៊ូ និង ម្ចាស់ ដានីយ៍លែបានយល់ថា
ការបំផុសបញ្ចេញដលែមាននាំមកលើក្រុងយូសាឡឹម គឺជា «បណ្តាសា» «របស់ម្ចាស់» ដលែមាន
«ចាក់ស្រោចមកលើ» អ៊ីស្រាអែលបុរាណ។ បងស៊ីរី វ៉ាយត៍ សំដៅលើសាក្សីរបស់យេស៊ូថាជា
«សក្តិភាពដល់ក្រុមជំនុំ» ហើយក្នុងន័យនេះ វាកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណយេស៊ូថាជា
ព្រះវិញ្ញាណនៃនាយសម្រាប់ថ្ងៃច្រើនក្រោយ ពីព្រោះ «សក្តិភាពដល់ក្រុមជំនុំ»
នៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ គឺជារឿងនេះឯង។ យេស៊ូតំណាងឱ្យព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ
ហើយម្ចាស់តំណាងឱ្យព្រះគម្ភីរ។

ដានីយ៍លែតំណាងឱ្យពួកអ្នកនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ ដលែយល់តាមរយៈសាក្សីទាំងពីរនោះថា
ពួកគេមានគួរខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយដលែយល់តាមរយៈព្រះគម្ភីរ
និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ថា ពួកគេមានគួរមានដាច់ឱ្យក្តៅឡើង
ដូចជាដានីយ៍លែបានដឹងអំពីការពិតថា គាត់ (ពួកគេ) មានស្ថិតនៅក្នុងការជាឈ្មួញយឺត
ហើយថាការជាឈ្មួញនោះគួរមានតំណាងនៅក្នុងព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍របស់ព្រះ។

បទពិសោធន៍របស់បុរាជនរបស់ព្រះនៅថ្ងៃច្រើនក្រោយ
គឺជាបទពិសោធន៍របស់ក្រុមទាំងដប់។

«រឿងបុរាណបុរេនិងអំពីពុទ្ធសាសនាដែលបានកំណត់ ក្នុង ម៉ាថាយ ២៥ ក៏បង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍របស់បុរាណសាសនាទីសុភវង្សនេះ»។ The Great Controversy, 393.

ពលេយ័តយ៉ាននៅក្នុងអំពើប្បវៀបបុរាណដូចអំពើពុទ្ធសាសនាដែលបានកំណត់ឲ្យការដាស់ឲ្យភក្ត្រញាក់ឡើងដូចគ្នានឹងការដាស់ឲ្យភក្ត្រញាក់ឡើងរបស់ដានីយ៍លែននៅជំពូកទីបំប៉ន។ ដោយផ្អែកលើសាក្សីសិរស្តទុច្ចរាំងពីរ ដានីយ៍លែនបានយល់ថា ជីវិតទាំងមូលរបស់គាត់គឺជាការបំពេញពុទ្ធបទនូលទំនាយជាក់លាក់មួយនៅក្នុងពុទ្ធបទនូលរបស់ពុទ្ធ។ ទំនាយនោះបានដឹកនាំដានីយ៍លែនទៅរកដំណោះស្រាយដដែលៗចាំបាច់ បុរសិទ្ធិដានីយ៍លែនត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់អ្វីដែលនឹងកើតឡើងដល់គាត់នៅក្នុងជំពូកបន្ទាប់ភូមាមនោះ។ ដូចគ្នានេះដែរ

នៃពេលវេលាដែលក្រុមមីលូនវិញ្ញាបនបត្រមានបំពេញអំពីប្រឡូបប្រដូចអំពីពុរហមចារីដបនាក់
ពួកគេក៏ត្រូវតែត្រូវបានដាស់ឲ្យឆ្ងល់ចំពោះការពិតថា ការខកចិត្តតុល្លាក៏ដូចជា
និងការពន្យារពេល មាននាំឲ្យពួកគេធ្វេសភ័យដល់ដំណើរការ។
ព្រោះការវិវាទអស់តំណាងឲ្យថ្ងៃថ្ងៃក្រោយ។

ការភ្ជាក់ភ្ជងរបស់ដានីយ៍លៃ និងពួកមីឡិវាយត៍ គឺជាសាក្សីពីរនៃការភ្ជាក់ភ្ជងរបស់មនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់នៅគ្រាចុងក្រោយ។

«ព្រះយេស៊ូវ និងពួកពលបរិវារសុថានស្នាក់ទាំងអស់
 បានទុកមើលទៅលើអ្នកទាំងឡាយដដែលបានបុរាណចង់ឃើញព្រះអង្គ
 ជាព្រះដដែលព្រលឹងរបស់ពួកគេស្មោះឡាញ់ ដោយសច្ចក្រឹតអាណិតអាសូរ និងសច្ចក្រឹតសុខឡាញ់។
 ពួកទេវតាកំពុងហោះហើរនៅជុំវិញពួកគេ
 ដើម្បីបិទទ្វារនៃពួកគេនៅក្នុងម៉ោងនៃការសាកល្បងរបស់ពួកគេ។
 អ្នកទាំងឡាយដដែលបានមិនអើពើនឹងការទទួលសារពីសុថានស្នាក់
 គួរឲ្យមានទុកឲ្យស្មើគ្នានៅក្នុងសច្ចក្រឹតដឹងដឹង
 ហើយព្រះពិរោធរបស់ព្រះបានឆ្លើយប្រឆាំងនឹងពួកគេ
 ពីព្រោះពួកគេមិនព្រមទទួលពន្លឺដដែលព្រះបានបាត់មកឲ្យពួកគេពីសុថានស្នាក់។
 អ្នកស្មោះគ្រប់ទាំងនោះ ដដែលបានខកចិត្ត
 ហើយមិនអាចយល់ថាហេតុអ្វីបានជាព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេមិនបានយាងមក
 មិនគួរឲ្យមានទុកឲ្យនៅក្នុងសច្ចក្រឹតដឹងដឹងឡើយ។ មុនដទៀត
 ពួកគេគួរឲ្យមាននាំឲ្យប្រាប់ទៅកាន់ព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ
 ដើម្បីស្វែងរកអំឡុងពេលនាំយកទាំងឡាយ។
 ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានដកចេញពីគ្នាខេត្តនោះ
 ហើយកំហុសគួរឲ្យមានពន្យល់។ ពួកគេបានឃើញថា
 អំឡុងពេលនាំយកបានដល់ឆ្នាំ 1844
 ហើយភស្តុតាងដដែលដដែលពួកគេបានលើកឡើងដើម្បីបង្ហាញថា
 អំឡុងពេលនាំយកបានបិទបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843 នោះ
 បានបញ្ចប់ជាការនឹងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។
 ពន្លឺពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានចាំងភ្លឺលើសុថានភាពរបស់ពួកគេ
 ហើយពួកគេបានរកឃើញអំឡុងពេលនៃការពន្យល់ពេញលេញ—'ទោះបីវា [និមិត្ត]
 ពន្យល់ពេញលេញ ក៏ច្បាស់ថាវាចុះ។'
 ក្នុងសច្ចក្រឹតសុខឡាញ់របស់ពួកគេចំពោះការយាងមកភ្លាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
 ពួកគេបានមើលរំលងការពន្យល់ពេញលេញនៃនិមិត្ត

ដល់គួរឲ្យមានគណនាឡើងដើម្បីបង្ហាញអ្នករង់ចាំពិតប្រាកដទាំងឡាយ។ មុនដទៀត
ពួកគេមានចំណុចពេលវេលាមួយ។ ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំប្រាកដប្រជាថា
មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេ
មិនអាចងើបផុតពីសច្ចកិច្ចខកចិត្តយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររបស់ពួកគេ
ដើម្បីមានកម្មវិធីចិត្តកុល្យោក្យ និងកម្មលាំងសកម្ម
ដល់មានសម្ភាសន៍ជំនឿរបស់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1843 នោះឡើយ»។ Early Writings, 236.

សរុបតាមការបំពេញនៃពាក្យប្រៀបធៀប នោះពួកមីលលង្វើយក៍
«មានមិលលងការពន្យារពេលនៃនីមិត្ត» ប៉ុន្តែពួកគេ «មតងទៀត» គួរឲ្យមាន
«នាំឲ្យគួរឡប់ទៅវិញព្រះគម្ពីររបស់ខ្លួន ដើម្បីស្រាវជ្រាវរយៈពេលពុយាករណ៍»។
«ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់» គួរឲ្យមានដកចេញពីក្នុងខេត្តនោះ
ហើយកំហុសនោះគួរឲ្យមានពន្យល់។ ដានីយ៍លើគួរឲ្យមាននាំទៅកាន់ព្រះគម្ពីរ ហើយ
«ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់» គួរឲ្យមានដកចេញពី «រយៈពេលពុយាករណ៍»
ហើយនាំទៅពេលដល់ដានីយ៍លើ ក្នុងនាមជាអ្នកប្រព្រឹត្ត
មិនមែនគ្រាន់តែជាអ្នកស្តាប់ប៉ុណ្ណោះទេ ដោយសច្ចកិច្ចដ៏សកម្ម
មានបញ្ជាក់ថាគាត់យល់សាររបស់យេស៊ូ និងម៉ូសេ
ដោយបំពេញតាមសច្ចកិច្ចនៃដល់មានបុរាណក្នុង លវីរីនីយ ជំពូក ២៦
ព្រមទាំងវិធីដោះស្រាយ និងដំណោះស្រាយចំពោះសុចានភាពបក្សីខ្មៅក្រៃប្បែរជាជនរបស់ព្រះ
នោះ «សច្ចកិច្ចពន្យល់» គួរឲ្យមានបុរាណឲ្យដានីយ៍លើ។

នូវពេលដល់មនុស្សមួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់
បំពេញរយៈពេលនៃការពន្យារពេលនៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបបុរាណ
នោះក្នុងការបំពេញសម្រេចចុងក្រោយ និងលុបចោលខ្លះបំផុតរបស់វា
នាំឲ្យផ្ទុះចុងក្រោយ ពួកគេនឹងផ្ទុះចុងនោះក្នុងរយៈពេលមួយ ដល់
«ការបង្កើតរបស់សក្តិសាសនា» ជាការសាកល្បងដ៏ធំបំផុតរបស់ពួកគេ។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

“កាលណាផលបែនឡើងហើយ នោះគាត់យកកណ្តុរៀងចូលកាត់ភូមាម
ព្រោះរដូវចម្បងមានមកដល់ហើយ។” ព្រះគ្រីស្ទកំពុងរង់ចាំដោយប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្ពស់
ចំពោះការបង្ហាញអង្គទូរនៃក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ កាលណាចរិតលក្ខណៈរបស់
ព្រះគ្រីស្ទគួរឲ្យមានបន្តពូជឡើងវិញយ៉ាងពេញលេញនៅក្នុងបុរាណសក្តិរបស់ទ្រង់
នោះទ្រង់នឹងយាងមក ដើម្បីបិទទ្វារពួកគេដោយសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់»។ Christ's
Object Lessons, 69.

«វាជាសច្ចកិច្ចដ៏ត្រឹមត្រូវនៃការយល់ខុសអំពីព្រះ ដល់កំពុងគ្របដណ្តប់ពិភពលោក។
មនុស្សកំពុងហាត់បង្រៀនការស្គាល់អំពីព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។
ព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់គួរឲ្យមានយល់ខុស ហើយគួរឲ្យមានបកស្រាយខុស។ នៅពេលនេះ
គួរឲ្យប្រកាសសារមួយពីព្រះ ជាសារដល់បុគ្គលិកដោយឥតទុច្ចរិតរបស់វា
ហើយសង្កត់ធ្ងន់ដោយអំណាចរបស់វា។ ព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់គួរឲ្យគេស្មោះត្រង់
ក្នុងសច្ចកិច្ចដ៏ត្រឹមត្រូវពិភពលោក គួរឲ្យបញ្ចេញពន្លឺនៃវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់
គឺពន្លឺនៃសច្ចកិច្ចសប្បុរស សច្ចកិច្ចមេត្តាករុណា និងសច្ចកិច្ចពិតរបស់ទ្រង់។»

«នេះជាកិច្ចការដ៏ល្អបំផុតនៃការអោយមានបញ្ជាក់ទុកដោយពាក្យទាំងនេះថា៖
“ឱក្រុងយេស៊ូគ្រីស្ទ អ្នកដល់នាំដំណឹងល្អ
ចូរបន្តិចទៀតរបស់អ្នកឡើងដោយកម្លាំង; ចូរបន្តិចឡើង កុំខ្លាចឡើយ;

ចូរនិយាយទៅកាន់បណ្តាគ្រូរូងនានាឱ្យដឹងថា ចូរមើល ពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា!
ចូរមើល ពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នាឱ្យដឹងថា ពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពុទ្ធរបស់ច្រើន
ហើយពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពុទ្ធរបស់ច្រើន; ចូរមើល
រូងរូងរបស់ពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយក៏ចុះការរូងរបស់ពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា។” អសោយ
40:9, 10»

“អស់អ្នកដទៃរូងចាំការយាងមករបស់ពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា: ចូរនិយាយទៅកាន់បុរាណជនថា
‘មើល នេះជាពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា’
ការសម្តែងក្នុងពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា
សាច់ចុងក្នុងពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា
គឺជាការបរិក្ខេបមុននៃពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា
ក្នុងចំណោមពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងចំណោមពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា
និងក្នុងអត្ថបទពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នា
ពួកគេត្រូវបង្ហាញឱ្យយើងឃើញនូវអ្វីដែលពុទ្ធរបស់អ្នករាល់គ្នាមានផ្ទុកនូវសម្រាប់ពួកគេ។”
Christ’s Object Lessons, 415.